A°. 1831. N°. 63.

SURINAAMSCHE COURANT.

WOENSDAG, DEN 17den AUGUSTUS.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 12 *Augustus* 1831.

De Heer M. J. CLAVER, benoemd zijnde tot BURGER KAPITEIN der divisie *beneden Commewijne*, heeft den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

BREDA, 12 Junij. Te Antwerpen staan wel 1800 huizen ledig, daar zij, die dit maar eenigzins konden, de stad verlaten hebben, en op het land leven, alwaar men zich veiliger acht; de meeste hoofden der vreemde handelhuizen zijn ook niet daargebleven, en zij die er nog zijn, logeren niet ten hunnent, maar hebben meestal kamers gehuurd waar zij zich onthouden, terwijl het voor het oog der menigte den schijn heeft als of zij nog hunne woning betrokken hebben, waar dan ook weinig of niets van waarde gevonden wordt. — Door de geheele stad, welke thans weinig militairen in garnisoen heeft, is het zeer stil en doodsch, en 's avonds ten negen ure ziet men in die stad, waar men te voren zelfs midden in den nacht iemand ontmoette, nergens menschen op de straat. — Bij voortduring bragten sommige burgers wekelijks geld op, om een zeker getal manschappen te bezoldigen, ten einde deze op de straat en quasi aan het werk te houden; deze noemt men de entrepot-werkers, hoewel daar bijkans niets meer op te ruimen valt. Indien men dit niet deed, zoude het er zeker niet veilig zijn, want het getal personen, dat nu nog geheel zonder werk loopt, is reeds zeer groot, hoewel op verre na zoo groot niet als te Gent, waar een geloofwaardig persoon mij verhaald heeft, er wel vijftien duizend menschen ledig loopen.

— Dagelijks komen belgische soldaten, en sommige zelfs gewapend, tot ons over. Zij beklagen zich zeer over gebrek aan betaling en verzorging, en verzekeren, dat bij de troepen eene buitengemeene wanorde heerscht, ten gevolge van welke de officieren weinig of geen gezag over hunne onderhebbenden schijnen te kunnen uitoefenen. Een derzelve heeft behoord tot de zoogenaamde vrijwilligers van *Niellon*. (Dit corps moet volgens de belgische berigten in een regiment jagers zijn veranderd geworden; en gelijk men verzekert, moet de generaal *Clump* met die reorganisatie zijn belast geweest.)

HAARLEM, 13 Junij. Den 8sten heeft de regent zich naar Boom begeven, zoo het heete, om tegenwoordig te zijn bij het te water laten van twee kleine oorlogsbrikken, elk geboord voor 8 stukken, doch volgens anderen, om in persoon kennis te nemen van den staat der werken tegen de citadel van Antwerpen, alwaar men groote vrees schijnt te hebben gevoed, dat de generaal *Chassé* zich in de volstrekte noodzakelijkheid zoude hebben bevonden, om den voortdurenden arbeid aan die werken, door het vuur uit het grof geschut, krachtdadig te verhinderen; — met bijvoeging, dat die reis is ondernomen, na het ontvangen van een zeer ernstigen brief van genoemden generaal aan den generaal *Belliard*, en dat na den 8sten, de bedoelde werken dan ook in de daad zijn gemaakt.

— Te Grenoble, in Frankrijk, heeft den 29 Mei een ergelijk tooneel plaats gehad. Op dien dag waren er omtrent 600 kinderen in onze Lieve Vrouwen kerk verzameld, om hunne eerste communie te doen; hunne ouders en een aantal andere personen vervulden de kerk. Het schijnt, dat de geestelijkheid eerst bepaald had, dat er eene openbare processie zou plaats hebben; doch daarvan, op de waarschouwing der plaatselijke overheid, die daaruit onlusten te gemoet zag, heeft afgezien. Evenwel vond zij goed, de processie op eene andere wijs, namelijk binnen de hekken van het kerkgebouw, voortgang te doen hebben, zoo dat de trein de eene deur uit en de andere in zou gaan. Er verzamelde zich eene menigte volks voor het kerkgebouw, en onder den hoop bevonden zich een aantal personen, die allen op dezelfde wijze, met korte buizen en witte broeken, gekleed waren. Naauwelijks waren de kinderen en priesters de kerk uit, of er werd een vervaarlijk geschreeuw aangeheven en een driekleurig vaandel ontrold. Het kerkgezang moest spoedig voor de Marseillaansche marsch, die de volksmenigte aanhief, zwijgen. Er waren een vijftiental soldaten bij en in de kerk geplaatst, om de orde te handhaven; maar dezen vermogten niets tegen de overmagt. De menigte drong een der hekken binnen; in de kerk geraakte alles overhoop; de ouders zochten hunne kinderen, en dezen schreeuwden van hunnen kant, luidkeels; een aantal jonge meisjes vlugtte naar het Altaar; verscheidene groote personen en kinderen vielen flaauw en werden bewusteloos weggedragen. De menigte buiten bleef nog eenige tijd gerucht maken, maar verwijderde zich eindelijk, onder het zingen der Marseillaansche marsch.

— De Oostenrijksche dagbladen behelzen eene dagvaarding aan 418 mannelijke ingezetenen van Gallicie en Loudomorie, die zich heimelijk naar Polen begeven hebben. Onder dezelven bevinden zich 26 graven en een groot aantal personen, die tot de voornaamste familien van die gewesten behooren.

MENGELINGEN.

DE DYNASTIE IN BELGIE.

Welke grond van uitzigt of hoop kon er toch voor de Belgen bestaan, om te verwachten, dat zij aan hun vaderland meer voorspoed en roem zouden verschaffen, door de verkiezing van eenen Duitsch-Engelschen Prins, dan door die van den Prins van Oranje, één van deszelfs zoonen, of zelf van onzen Koning? Wierden zij niet door een dwazen haat verblind, het zou hun dadelijk voor den geest komen, dat zij den gemakkelijksten afvoer hunner voortbrengselen en fabrikaten, en de gelegenheid tot het ruimste debiet derzelve, van eenen souverein konden verkrijgen, die zich tot Koning over ieder der beide hoofddeelen van *Nederland* verheven vond, of aan beide door de naauwste betrekkingen verbonden was. Welke schoone constitutie *Belgie* zich ook gegeven hebbe, het blijft eene waarheid, dat het volk alleen niet van eene constitutie leeft, maar dat het boven en voor alles eene markt voor zijne goederen behoeft. *Frankrijk* zou zijne grenzen niet ontsloten hebben; al had de hertog van *Nemours* zich de keuze tot Koning van *Belgie* laten welgevallen. Deszelfs handelstelsel, tot begunstiging van eigene fabrieken, dan invoer van buiten zoo veel mogelijk belemmerende zou in volkomen tweestrijd met het belang der Belgen zijn geweest, hoe broederlijk gezind ook anders de beide natien mogen wezen. Het was te voorzien, dat de Prins van *Saksen-Coburg* de baatzuchtige beginselen van *Engeland*, hoe het de Belgische revolutie ook moge toejuichen, niet in het voordeel der Belgische belangen zou hebben kunnen leiden en veranderen. Veeleer was het te vreezen, dat, zoo de Belgische fabrikaten al op een gelijken voet met die van *Engeland* in deszelfs overzeesche bezittingen mogten zijn toegelaten (hetgeen zeer twijfelachtig was) dezelve niet dan eene alleronvoordeeligste markt zouden vinden, vermits zij tot hiertoe deze concurrentie nooit hebben kunnen volhouden. Om dus met den gewenschten uitslag den fabriekmatigen arbeid te kunnen voortzetten, zou de Duitsch-Engelsche Prins het groote wonderwerk tot stand hebben moeten kunnen brengen, om *Engeland* deszelfs beginselen te doen opofferen, en te bewegen om, ten koste van het eigenbelang, aan het belgisch fabrikaat eene premie toe te kennen of wel een verminderd regt van invoer!!!

Welke Prins ook in *Belgie* op den troon gerake; hij zal altijd niet slechts in *Holland*, maar vooral in deszelfs Koning een hinderpaal bij al zijne ondernemingen ontmoeten, en bij iedere schrede ondervinden, dat hij met eenen vijand te doen heeft, die de duizende verongelijkingen, verguizingen en smaad, op eene zoo geheele onwaardige wijze geleden, *eeuwigdurend* wil vergelden. Het ligt geheel in den aard der beginselen van onze brooze en zwakke menschelijkheid dat zoodanig het streven der vervallen verklaarde dijnastie moet zijn. Het zal een erfelijk grondbeginsel worden, geene middelen onbeproefd te laten, om *Belgie* tot den meest mogelijken staat van armoede en ellende te brengen; al zou het ook slechts eeniglijk daartoe dienen, om aan Oranje, na zoo veel onregtvaardigheid, deszelfs eere terug te geven, en aan dit en het tegenwoordig geslacht te doen zien, tot welk eene hoogte van voorspoed *Belgie* onder hetzelve was opgeklommen.

En die dwazen en verblinden loopen geheel *Europa* af, om eenen Koning te vinden, die, van waar hij ook kome, altijd de gezindheden onzer dijnastie tegen zich verwekt, dien het volstrekt onmogelijk zal zijn, *Belgie* tot eenigen bloei te verheffen, en die weldra door een teleurgesteld volk wederom zal uitgeworpen worden. *Holland* ziet het gaarne, dat deze verblindheid voortduurt, omdat het eene ramp zou zijn, met een zedeloos, woelig en ligtzinnig volk, wederom in broederlijke betrekking te moeten komen. Maar desniettemin heeft het oogen om te zien, en inzigten om te oordeelen, wat voor dat snoode volk de onvermijdelijke uitkomst van die dolle verblinding zal zijn. De dijnastie moge wenschen in het vorig gebied terug te keeren; de natie vreest het als of het haar ondergang zou gelden. Blijft, naar aller beden en wenschen, de dijnastie in *Belgie* uitgesloten; *Holland* zal met dezelve zamenspannen, om aan hetzelve steeds het meest

mogelijke kwaad te doen, is het niet met het booze doel, om het opzettelijk en zonder nut voor ons zelven te bederven, dan als een natuurlijk gevolg van een vrijgevig handelstelsel, hetwelk op zijn hoogst genomen, de Belgische fabrikaten op denzelfden voet met alle buitenlandschen invoer in zijne kolonien zal gelijk stellen. En hoe zouden zij in die algemeene concurrentie, met eenig voldoend voordeel zich van hunne goederen kunnen ontdoen, terwijl zij tot hiertoe altijd begunstiging behoefden. En stellen wij voor een oogenblik, dat er schikkingen ten hunnen voordeele op de koloniale vaart worden getroffen; zullen die aan geene gedurige belemmeringen onderhevig blijven, als zoo vele *represailles* over het, naar alle waarschijnlijkheid, niet geregeld betalen der rente voor het door *Belgie* overgenomen gedeelte der publieke schuld of over het vertragen en niet behoorlijk uitvoeren van andere overeenkomsten en schadeloosstellingen. Het noodlot heeft *Belgie* en *Holland* in 1815 eenmaal verbonden; doch voor *Belgie* is het nog grooter noodlot, dat hetzelve tot de gewelddadige afscheuring en afzweering heeft gebragt. Het eerste noodlot ware voor hetzelve in zegen verkeerd, zoo het alleen zich tot de afscheiding bepaald had. Maar de afscheuring en afzwering voert het steeds verder naar den afgrond, en doet het als rondzwerven op den oceaan, zonder ooit of immer eene haven te kunnen bereiken.

Drift, haat, dweep- en heerschzucht hebben in dat alles voorgezeten en niet de minste zweem van gezond of bedaard overleg of rede. Zoo lang zij niet tot die overtuiging terugkomen, dat *Belgie*, even als ieder ander land en volk, aan wetten van noodzakelijkheid geboeid is, dat het niet in hunne magt, noch in die van eenig wezen staat, *thans* uit te werken, dat de betrekking van Oranje tot *Belgie*, in 1814 en 1815 daargesteld, nooit bestaan had; — zoo lang zullen zij als razende honden voorthollen, en steeds dat doen, niet wat aller duurzaam belang, maar wat de hartstogt en de woede hun ingeven te doen. Die betrekking van de dijnastie tot dat rusteloos, oppervlakkig volk is eenmaal onder de toelating of leidende Voorzienigheid daargesteld; zich daartegen te verzetten, of te handelen, als of zij niet bestond, als of de gebeurtenissen, uit welke zij is voortgevloeid, konden worden vernietigd en uit het geheugen der dijnastie konden worden gewischt, kon slechts in de gedachten van onzinnigen walten, voor welke de ervaring verloren is, en die alles naar den dag van heden beoordeelen. Al had de Koning nu reeds afstand van zijne regten op *Belgie* gedaan, hetwelk trouwens onzeker is of hij dit wel vast zal doen, zou die bedoelde betrekking reeds van zelve medebrengen, dat *Belgie*, waar het ook zoeke, nooit een vorst zou kunnen vinden, zoo bij uitstek berekend en geschikt, het tot rust en vorigen voorspoed terug te brengen. En zoo die verblinde heethoofden, tot bedaarde bepeinzingen in staat waren, zouden zij bovendien spoedig bemerken, dat er niets in de persoonlijke hoedanigheden der vorsten van het Huis van Oranje wordt gevonden, hetwelk dezelve minder bekwaam kan doen achten, dan anderen, om dat land uit den tegenwoordigen crisis te redden. Het is waar, er zijn meer voorbeelden van het losscheuren der banden, die volk en vorst tot dien tijd toe hielden verbonden. Wij zelven hebben het tooneel van dusdanigen strijd, bij het opkomen der Europesche beschaving, gekend. Maar zouden die voorbeelden wel aanwezig zijn, indien de vorsten, over welker inbreuken op grondwettige of aloude en geheiligde regten de klaagstem opging, zich gereed hadden betoond, om aller wenschen naar billijkheid en mogelijkheid te bevredigen? Zou onze afval van *Spanje*, hoezeer de afgelegenheid der verblijfplaats van den souverein op zich zelve en altijd een groot nadeel bleef, wel plaats hebben gegrepen, indien de vorst die tegemoetkoming, die gehoorgeving had aan den dag gelegd, welke de reeds in oproer zijnde Belgen hebben ondervonden. En dan komt nog in aanmerking, dat hier de souverein juist het eenig aardsche wezen is, hetwelk geheel aan de behoeften van de gansche werkbare klasse der natie kan voldoen; terwijl in onzen opstand tegen PHILIPS, gelijk in dien van de beide *America's* tegen *Engeland* en *Spanje*, het geval juist omgekeerd was, en de middelen van bestaan en nationalen rijkdom alléén door het gewelddadig losscheuren der banden tusschen vorst en volk derzelver vollen en natuurlijken loop konden erlangen. Het is misschien eenig in de geschiedenis, dat een volk tegen zijn klaarblijkelijk belang den staat heeft omgekeerd; en alleen verklaarbaar uit den karakterloozen aard der Brabanders, die hen tot ontevredenheid en tot nabootsing of naaping heeft aangezet; en uit de domheid en onwetendheid der lagere volksklasse, die dezelve tot blinde werktuigen van booze en listige leidslieden hebben gemaakt, die haar in eenen heilloozen kring rondvoeren, zonder te bespeuren, dat zij alleen tegen zich zelve en tegen haar waarachtig belang blijft voortwoeden. De geheele Belgische *glorieuze* revolutie maakt even als de proefsteen van het ware karakter dezer *quasi* natie uit. Welhaast zal *Europa* dezelve naar juiste waarde beoordeelen, en te laat ontdekken, dat deze roemlooze opstand niet heeft verdiend, zoo veel toegeeflijkheid te ondervinden, terwijl *Holland* met smaad en ongeregtigheid is overladen.

Immers den boom kent men aan zijne vruchten!

ADVERTISSEMENTEN.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 19 Augustus 1831, des morgens den klokke Negen uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Crimineele Justitie*, publick bij Executie verkoopen:

De helfte in het bloot stuk Land, genaamd *L'ESPERANCE*, gelegen aan de *Para kreek.*

De helfte in de Suiker-Plantaadje *LA SIMPLICITÉ*, en aanhoorige Gronden *URAPANIA, BERSEBA, DE GOEDE HOOP, BOAVISTA, NIEUW HAZARD* en *LA CONFIANCE*, gelegen aan de rivier *Suriname*, alsmede de Gronden *BEAULIEU, LEEUWENBERG* en *NIEDOOR*, gelegen aan de *Para kreek*, en aan de verkochte Plantaadje *Overbrug*, behoord hebbende Gronden *Petit Versaille* en *Watervliet*, gelegen aan rio *Suriname*, cum annex.

De helfte in de Suiker-Plantaadje *DE DRIE GEBROEDERS*, en aanhoorige Gronden *LA CONTEMPLATION, RESTAURADA*, gelegen aan rio *Suriname*, *DE VRIJHEID* en *PORTO BELLO*, gelegen aan de *Para kreek*, cum. annex., aankomende den Boedel wijlen SALOMON ABENDANON. Daar zoo wel de condities waarop deze Effecten verkocht zullen worden, als de termijnen van betaling afwijken, van diegene, welke bij Executie verkooping gebruikelijk zijn, zoo kan van het een en ander visie genomen worden ten Kantore van den Exploicteur voornoemd; alwaar ook de inventarissen ten dien fine, gereed liggen.

Paramaribo, den 12 *Augustus* 1831.

De ondergeteekende, als daartoe geautoriseerd zijnde, brengt hiermede ter kennisse van de belanghebbenden, dat de gewone Exercitie met de BRANDSPUITEN zal plaats hebben op aanstaande Zaturdag den 20sten dezer, des morgens ten *half Zes* uren.

Paramaribo, 16 Augustus 1831.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

Over *veertien* dagen, dag en datum nader te bepalen, zullen de ondergeteekenden, door den Vendumeester S. F. FLU, op publieke Veiling laten verkoopen: *Tien* koppen SLAVEN, zijnde *zes* Man-Negers, bekwaam voor Veld arbeid, en *vier* Huismeiden, aankomende den Boedel van nu wijlen den Heer J. A. GOLLENSTEDE; de koopschat der Slaven kan des verkiezende, in solide Wisselbrieven, ten genoegen van den Vendumeester worden betaald; zullende opgemelde Slaven twee dagen voor den Verkoop, ten huize van den Vendumeester te zien zijn.

Paramaribo, 13 Augustus 1831.

J. L. DE BIJE qq.
H. A. BUHK qq.

De ondergeteekende voornemens zijnde zich als *INGENIEUR* binnen deze Kolonie te vestigen, recommandeerd zich bij deze als zoodanig in de gunst van Heeren Planters en verdere Ingezetenen.

Te gelijker tijd als *Agent* van het Huis en Fabriek van de Heeren PAUL VAN VLISSINGEN & DUDOK VAN HEEL te *Amsterdam;* neemt aan bestellingen van Stoom-Werktuigen van lage en hooge drukkingen, met de daarbij behoorende Suiker-molens, Suiker-ketels, zoo van koper als van gegoten ijzer, patent en ordinaire Distileer-ketels, ijzere Malassie-bakken, Bolders, Banden en Karpoetsen, Bolder-gutsen, onder en boven Konings dito, Trommels, Karpoetsplaatjes met bakjes, gegotene en geslagene ijzere Brandstaven, Klinknagels, heele en halve metale Suiker-bekkens, kopere en ijzere Pompen, en al ander IJzer- en Koperwerk; met belofte van prompte en civile bediening.

Wonende in de *Oranjestraat*, La. A. No. 82, ten huize van den Heer JACOB M. LEVY.

Paramaribo, 15 Augustus 1831.

WM. JACKSON.

HEDEN MIDDAG ten 4 uren *Vendu*, ten Sterfhuize van wijlen JUDA JACOB POLAK.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, Z. M. Transportschip *DORDRECHT*, Kapt. Luit. ter Zee, F. JONKER, van Hellevoetsluis; met 50 man troepen voor de kolonien. Passagiers: Kapitein Luitenant ter Zee, HELDEWIER VIGNON, Kommandant van Z. M. Brik *Sirene*, en deszelfs Echtgenoot.

UITGEKLAARD.

Den 13den, het Schip de Jonge Lodewijk Antonie, Kapt. *R. Tjebbes;* lading: 434 vaten Suiker, 57 balen schoone Katoen, 4 kistjes Indigo en 1205 pond Koper.

Idem, het Schip de Jonge Willem, Kapt. *G. van Meedevoort;* lading: 278 vaten Suiker, 49 balen schoone Katoen, 7 balen Kaka en 1501 pond Koper.

Den 15den, het Schip Nicolaas Witsen, Kapt. *L. Wildschut;* lading: 345 vaten Suiker en 15 balen gebroken Koffij.

Idem, het Schip Henriette en Henri, Kapt. *F. J. Vlieger;* lading: 370 vaten Suiker en 2520 pond Koper.

Idem, het Schip Joannes Arnoldus, Kapt. *P. J. Kerkhoven;* lading: 260 vaten Suiker en 2 balen gebroken Koffij.

Idem, het Schip Wilhelmina, Kapt. *J. N. Klint*, lading: 363 vaten Suiker en 130 pond Koper.

Idem, het Schip de Jonge Gerarda Cornelia, Kapt. *John Smith;* lading: 292 vaten Suiker, 137 balen schoone en 6 dito vuile Katoen, en 30 vaten Rum; allen naar Amsterdam.

Idem, het Schip Maria, Kapt. *E. Reints*, naar Rotterdam; lading: 131 vaten Suiker, 25 balen schoone en 3 dito vuile Katoen, en 14 vaatjes Oranjeschillen.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.